

[Kofod-Svendsen]

har længe været en tendens til, at mange medlemslande, og ikke kun supermagterne, foretrækker at løse deres uoverensstemmelser uden om FN. Det stærkeste eksempel på, at man ser helt væk fra FN, er Sovjets aggression i Afghanistan, som vi jo også kommer til at drøfte i dette høje ting ved flere andre lejligheder. Denne tilsidesættelse af FN kan kun bidrage til det internationale anarki, som generalsekretæren advarer så stærkt imod.

Det må derfor være en af Danmarks vigtigste opgaver i FN, både i generalforsamlingen, i sikkerhedsrådet og i andre FN-fora, at støtte generalsekretæren i hans bestræbelser for at styrke FN's fredsbevarende og samarbejdsfremmende funktion. Dette er der så meget mere grund til, som generalsekretæren i en række præcise analyser har peget på, hvor problemerne ligger, og hvorledes de kan løses, hvis den fornødne politiske vilje fra medlemslandenes side er til stede.

Vi skal derfor lægge stor vægt på, at Danmark sammen med de øvrige nordiske lande og de øvrige EF-lande går aktivt ind i bestræbelserne for at føre generalsekretærens tanker og forslag ud i livet. Vi har desværre i en række tilfælde set, hvorledes sikkerhedsrådet har været ude af stand til at varetage den centrale konfliktforebyggende og konfliktløsende rolle, som FN-pagten har tildelt det. Grunden til denne handlingslammelse er jo, at efterhånden stadig flere lokale konflikter får globale aspekter på grund af stormagternes globale økonomiske og strategiske interesser. Direkte eller indirekte er stormagterne med andre ord parter i mange af disse lokale konflikter, og her har generalsekretæren så peget på, at sikkerhedsrådets funktion hænger nøje sammen med stormagternes vilje til at løse lokale konflikter ud fra disses iboende karakter og uafhængigt af deres indbyrdes modsætninger i øvrigt. Det er et synspunkt, som Danmark stærkt må understrege.

Et andet af generalsekretærens forslag går ud på at styrke sikkerhedsrådets konfliktforebyggende rolle, ved at rådet såvel som generalsekretæren på et tidligere stadium end konflikt får de nødvendige oplysninger, som sætter dem i stand til at udøve en mæglende rolle. Der tror jeg, at de uformelle kontakter, som finder sted i FN-sammenhæng, er af umådelig stor betydning, og jeg er vældig glad for det gode samarbejde, der også har været under denne samling mellem de dan-

ske delegerede. Jeg tror, at dette samarbejde og det, der er sket fra dansk side under denne samling, har en konfliktløsende funktion.

Jeg mener således, det fortsat må være Danmarks opgave nu, mens vi er medlem af sikkerhedsrådet, at fremme disse mere uformelle konsultationer. Det tror jeg kan bidrage til, at rådet kan løse sine opgaver på en konstruktiv måde og også undgå destruktive politiske konfrontationer.

Jeg har også tidligere været inde på brugen af FN-styrken og vil gentage det, for det viser sig jo, at sådanne styrker i en række tilfælde har kunnet spille en væsentlig rolle i konflikter, hvad enten det har været i Afrika, i Mellemøsten eller på Cypern. Her har Danmark traditionelt været en stærk fortalere for sådanne styrkers anvendelse. Det skal vi fortsat være. Bidragene til FN's fredsbevarende styrker skal fortsat være et hovedelement i dansk FN-politik. Flere andre har også gjort sig overvejelser om, hvordan vi kan styrke Danmarks bidrag på dette felt. Her støder vi så på det omtålige spørgsmål om finansieringen; Danmark har jo ydet store bidrag hertil og skal arbejde for at presse andre til at sætte bidragene op.

Så tror jeg ikke, man kommer uden om, at der i FN vedtages et hav af resolutioner, og flere af dem lægger op til konfrontationer. Hvis vi her kunne arbejde for, at der blev vedtaget færre resolutioner – men man sætter jo på koncensusprincippet – tror jeg, at man reelt ville nå mere, fremfor de mange resolutioner, der ofte har et vist drillende præg. Det kan lyde flot med disse resolutioner, men resultaterne bliver ofte små. Hvis man virkelig lagde vægt på universalitetsprincippet, lagde vægt på, at man måtte have grundige drøftelser og derefter vedtog nogle resolutioner, som havde en bred opbakning, tror jeg, de ville have en effekt, mens de mange resolutioner let kan nedprioritere respekten for FN.

Der er forelagt et par dagsordener i dag. Om den ene, stillet af VS og SF, skal jeg kort sige, at den er ikke spiselig for mit parti.

Hvad den anden angår, fremsat af hr. Lasse Budtz, må jeg sige, at det, der her siges om en international aftale mod førstegangsbrug af atomvåben, er vi meget positive over for. Jeg tror, at alle kan se værdien af, at vi netop får en international aftale, hvor vi gennem Øst-Vest-forhandlinger får en sådan af-